

Petje.

(K sliki.)

Rad primerjam otroke veselim ptičkom. Pa zakaj? Ker je njih vedenje v več rečeh tako slično ptičjemu. A zopet vprašate: Kaj pa delajo ptički, da so jim tako podobni otroci? No, to-le jim je poglavitno opravilo: Zgodaj gredo spat in vso noč dobro spé, pa še po dnevi radi za nekaj časa zamižikajo med gostim vejevjem; sicer pa pridno skačejo in letajo, kar nič ne morejo biti pri miru. Jako skrbni so za svoj želodček in radi zobljejo, kjer se jim nudi prilika; zaprti pa ne marajo biti, marveč ljubijo prostost itd.

Slično otroci: radi spankčajo, radi skačejo in tekajo, ali kakor sami pravijo, „letajo“, dasi nimajo perutnic. Mirno sedeti jim je največja pokora, nad vse pa jim je ljuba prostost. V očenašu jim je menda najbolj všeč četrta prošnja: „Daj nam danes naš vsakdanji kruh.“ Ker pa že zdavno vedó, da nam ljubi Bog ne daje kar naravnost iz nebes potrebnega živeža, zato tako radi in pogostoma ponavljajo to prošnjo v nekoliko izpremenjeni obliki pri svoji dragi mami. Kaj ne, saj me razumete, kaj hočem reči? I kajpak: tam, kjer je poskrbljeno, da morete jesti — večkrat, pa kaj dobrega, tam se vam zde najprijetnejši kraji.

Poglavitna reč je pa vendarle ptičkom, vsaj onim, ki se zovejo „ptice pevke“, veselo popevanje. Ves ljubi dan, zlasti pa zjutraj, jo tako ljubko drobijo po gozdih, logih in vrtovih, da jim moramo biti ljudje naravnost — hvaležni za take koncerte.

Nič se ne jezim, da posnemate vesele ptičke, da tudi radi skačete in „letate“ — seveda vse v pravem redu in pravi meri, kakor opazujemo tudi pri ptičkih. No, iz srca vam privoščim tiste dobrine, ki jih dobivate iz mamine roke za med zobe. Posebno pa želim, da bi ljube ptičke posnemali tudi v veselem popevanju. Zato rad slišim sporočilo, da v šoli s posebnim veseljem pričakujete pevske ure. Upam, da tudi vi tako

veselo in navdušeno prepevate, kakor pevska družba tam-le na sliki.

Lep dar božji je zmožnost za petje: dober glas in posluh. Darove božje je pa treba prav rabiti. Kakor človek ne sme nikdar zlorabiti jezika z napačnim govorjenjem, enako tudi ne sme nikdar Boga žaliti z grešnim petjem.

Najbolj zaslužno je bogoljubno petje, popevanje svetih pesmi, zlasti Marijinih, ki so slovenskemu narodu tako zeló priljubljene. Tudi pevanje poštenih kratkočasnic je dovoljeno in plemenito razveseljevanje. Prepovedane so le nedostojne, pohujšljive pesmi.

Skrbite pa tudi za to, da si ohranite lep glas. Za ohranitev čvrstega in lepega glasú so pa ista pravila, kakor za ohranjenje zdravja sploh. Zmerno in trezno, čednostno in nedolžno veselo življenje (tako sodijo tudi doktorji) najbolj ohranjuje in utrjuje zdravje in torej tudi lep glas. Takim je pa še obljubljeni, da bodo tudi v nebesih prepevali pesem, katere drugi ne znajo peti.

„Internus.“

Pastir.

Lepšega na svetu ni,
Kot na čredo belo
V tihem logu paziti,
Peti vmes veselo.

Čreda v gaju pase se,
A pastirčki mladi
Ogenj si zakurijo
Zunaj na livadi.

Slednji v torbi kaj ima —
Vsaj krompirjev dvoje;
Kadar zadiši okrog,
Družba vsa zapoje.

Kadar noč se naredi,
Gre domov spet čreda:
Hej, pastir se ne boji
Volka ne medveda!

Slavko Slavič.

